

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3848/2023
16.05.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Мирјане Андријашевић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Душан Лазаревић, адвокат из ..., против тужене „Erste bank“ АД Нови Сад, чији је пуномоћник Ана Лазаревић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 845/23 од 05.07.2023. године, у седници већа одржаној дана 16.05.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 845/23 од 05.07.2023. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви странака за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 3037/21 од 14.09.2022. године одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се поништи као незаконито решење тужене од 21.09.2021. године на основу кога је престао радни однос и да се обавезе тужена да је врати на рад и установи радно-правни статус пре престанка радног односа (став први изреке). Обавезана је тужила да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 70.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 845/23 од 05.07.2023. године, одбијена је жалба тужиле и пресуда Основног суда у Новом Саду П1 3037/21 од 14.09.2022. године је потврђена (став први изреке). Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка (став други изреке).

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану одлуку применом члана 408. Закона парничном поступку - ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/23 – други закон) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона парничном поступку на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је дана 16.03.2021. године са туженом закључила уговор о раду на неодређено време ради обављања послова senior relationship manager (ME) са описом послова утврђеним у чињеничном стању првостепене пресуде. Уговором о раду одређено је да тужила ступа на рад 01.04.2021. године док је одредбом члана 4. уговорен пробни рад који траје најдуже 6 месеци, те је предвиђено да уколико запослени за време пробног рада не покаже потребне стручне и радне способности радни однос престаје истеком пробног рада. Непосредни руководиоца тужиле је био ББ, директор комерцијалног сектора у ..., који је тужили презентовао рад у банци, очекиване проблеме и изазове, те је одређено да ће тужила радити са новим клијентима. Тужила није имала постављене радне циљеве, с обзиром да су се циљеви за предметну годину утврђивали на почетку календарске године, али је руководиоца ББ усмено предочио да су очекивања банке да на тој позицији остваривање пласмана од 3.000.000 евра до краја године за кредите, депозите и гаранције, односно укупно 9.000.000 евра, као и проналажење нових клијената. Након месец и по дана од почетка рада тужила није имала нове клијенте, нити је остваривала предвиђене пласмане за депозит и гаранције, те је руководиоца ББ у јуну 2021. године рекао да њен рад не иде у добром смеру и да није на сениорском нивоу. Закључно са септембром 2021. године тужила је имала три клијента за кредит, док у септембру постала на одобрење за још два клијента, јер јој је руководиоца ББ предочио да посотоји могућност да јој престане радни однос. Служба људских ресурса је од ББ тражила да изнесе мишљење да ли је тужила испунила захтев њеног радног места, па је он сачинио писни извештај у коме је дао закључак да тужила није задовољила захтеве радног места сениор менаџера. Дана 21.09.2021. године тужени је донео решење .../2021 на основу којег је тужили престао радни однос истеком рока на који је уговорен пробни рад, из разлога што за време пробног рада запослена није показала одговарајуће радне и стручне способности за рад на пословима на које је распоређена. Утврђено је да јој престаје радни однос закључно са 30.09.2021. године. У образложењу наведеног решења, које је сачињено на основу извештаја непосредног руководиоца дати су јасни разлози из којих произлази да тужила није задовољила потребе послодавца и показала одговарајуће радне и стручне способности за обављање послова за које је закључила уговор о раду, а које образложење је детаљно наведено на странама 5 и 6 првостепене пресуде.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилном применом одредбе члана 36. Закона о раду одбили тужбени захтев тужиле којим је тражила да се поништи решење о отказу уговора о раду и обавезе тужена да је врати на рад.

Одредбом члана 36. Закона о раду („Службени гласник Републике Србије“ број 24/05 ... 113/17) прописано је да уговором о раду може да се уговори пробни рад за

обављање једног или више повезаних, односно сродних послова утврђених уговором о раду (став 1.), да пробни рад може да траје најдуже 6 месеци (став 2.), да пре истека времена који је уговорен пробни рад послодавац и запослени може да откаже уговор о раду са отказним роком који не може бити краћи од 5 радних дана, а да је послодавац дужан да образложи отказ уговора о раду (став 3.), да запосленом који време пробног рада није показао одговарајуће радне и стручне способности престаје радни однос даном истека рока одређеног уговором о раду (став 4.).

У конкретном случају правилно су насупротив наводима ревизије нижестепени судови закључили да је тужилца са туженим закључила уговор о раду са пробним радом од 6 месеци и да јој је радни однос престао, јер ј оцена њене радне способности у току пробног рада, извршена од стране њеног непосредног руководиоца, таква да не задовољава захтеве свог радног места и при томе је дао детаљно и аргументовано образложење. Решење о отказу је потписано од стране овлашћених лица за потписивање радно-правне документације запослених.

Из овако утврђеног чињеничног стања Врховни суд је закључио да су нижестепени судови донели правилну и закониту одлуку.

Из свега изнеог одлучено је као у изреци на основу одредбе члана 414.став 1. ЗПП.

Врховни суд је одлуку о захтеву тужилце и тужене за накнаду трошкова по ревизији, садржану у ставу другом изреке, донео применом члана 165. став 2. у вези чланова 153. став 2. и 154. став 1. ЗПП имајући у виду да тужилца није успела са ревизијом, а захтев туженог за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију није усвојен јер није био нужен трошак за вођење ове парнице.

**Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић